

ketings øvrige partier mod konsekvenserne af en vedtagelse af lovforslaget.

De vigtigste konsekvenser vil være:

1. Forøgelse af indvandringen til Danmark med mindst 1.500 til 2.000 personer.

Ifølge en opgørelse fra Direktoratet for Udlændinge vil mindst 421 og måske op til 470 personer være direkte omfattet af loven og således få opholdstilladelse efter lovens vedtagelse.

Justitsministeren har ikke afkræftet, at opholdstilladelsen giver hver enkelt af de op til 470 palæstinensere ret til at invitere børn, ægtefælle og forældre over 60 år til Danmark, hvor de pågældende familiemedlemmer vil have retskrav på at få opholdstilladelse.

Det er skuffende, men samtidig kendetegnende for Justitsministeriets arbejdsform, at ministeriet ikke af egen drift har foretaget nogen som helst beregninger over de demografiske (befolkningsmæssige) konsekvenser af lovforslaget. Det kan derfor kun skønsmæssigt og meget forsigtigt anslås, at lovforslagets vedtagelse vil føre til en acceleration af indvandringen med formentlig ikke under 1.500-2.000 personer inden for en to-treårig periode.

Over en længere periode på 10-20 år kan der, afhængig af om de pågældende tager varigt ophold her i landet, omfanget af familiesammenføringerne (både de umiddelbare og de efterfølgende sammenføringer), fødselshyppighed etc., formentlig påregnes en tilvækst i den herboende palæstinensiske befolkning på ikke under 5.000-10.000 personer sammenlignet med situationen, hvis lovforslaget bliver forkastet.

2. Væsentlige økonomiske afsavn for danskerne.

Enhver ved, at de palæstinensere, der er omfattet af lovforslaget, allerede på nuværende tidspunkt har påført det danske samfund en udgift på mange millioner kroner. Det er klart ansvarsløst, at hverken forslagsstillerne eller regeringen interesserer sig for de økonomiske konsekvenser af lovforslaget. Den herskende Christiansborgoverklasse, der udgør flertallet bag dette forslag, kan helt hovedløst vedtage lovforslaget og videresende regningen til den i forvejen hårdt prøvede danske befolkning. At det politiske flertal ved at tildele palæstinenserne opholdstilladelse er på klar kollisions-

kurs med befolkningsflertallet, betragtes på Christiansborg med overlegen ligegyldighed.

Fremskridtspartiet kan kun forsøge at kæmpe imod den af befolkningen uønskede indvandring og appellere til det politiske flertal om at besinde sig. Lykkes det ikke, må Fremskridtspartiet i stedet appellere til befolkningen om at skifte det politiske flertal ud, jo før, jo bedre.

Men indtil det sker, må danskerne som følge af palæstinensersærloven i de kommende år affinde sig med udgifter til bl. a. følgende formål:

- bolig,
- bistandshjælp,
- arbejdsløshedsunderstøttelse,
- sygedagpenge,
- læge- og medicinudgifter,
- kost,
- lommepege,
- tøj,
- socialrådgivere,
- undervisning,
- tolke,
- advokater,
- rejse- og befodringsudgifter,
- kulturelle aktiviteter,
- lønudgifter til flygtningenævn, kommunale myndigheder, Justitsministeriet, politi samt måske domstole, fængselsvæsen og andre offentlige myndigheder.

3. Krav om opholdstilladelser fra andre indvandrergupper.

Lovforslaget omfatter kun et meget lille og stærkt afgrænset udsnit af de folkeslag, der har behov for eller kunne ønske sig at søge væk fra deres eget hjemland på grund af forfølgelse, fattigdom, sult, borgerkrige, politisk uro, epidemiske sygdomme og mange andre grunde.

Skulle man følge det politiske flertals generelle og helt uforsvarlige grundindstilling, kunne man med lige så god ret åbne for automatisk tildeling af opholdstilladelse for store etniske grupper såsom iranere, irakere, palæstinensere, algerere, serbere, kroater, makedoniere, folkeslag fra det tidligere Sovjetunionen, fra Rumænien, Albanien, Haiti og fra en meget lang række andre områder overalt i verden.

Det er hævet over enhver tvivl, at lovforslagets vedtagelse vil føre til en markant vækst i flygtninge- og indvandrerpreset på de danske grænser.